وجود نقطه در مصحف ابوبکر و عدم آن در مصحف عثمانی به جهت تحمل قرائات

شاگرد: پس نقطه وجود داشته اما در مورد قرآن چه کار می‌کردند؟ یک بار فرمودی «کتاب مرقوم» یعنی کتاب نقطه داشته، الآن می‌فرمایی تعمد داشتند که نمی‌گذاشتند.

استاد: در مصحف عثمان تعمد داشتند. مثلاً برخی گفته‌اند در مصحف ابوبکر نقطه بود. بعد که اینها را جمع کردند، ابی املاء می‌کرد، زید هم املاء می‌کرد؛ املائات مختلفی بود و می‌دیدند که این قرائات هست. در زمان عثمان طوری ننوشتند که خط طوری باشد که مقری مشکل پیدا نکند. چرا؟ چون مصاحف عثمان می‌خواست به بلادی برود که قبل از آن مردم در آن جا قرآن می‌خواندند. ابتدا به ساکن که نبود. مصاحف الامصار که به بلاد رفت در سال بیست و هفتم هجرت بود. مسلمانان قبل از آن قرآن خوانده بودند. قرآن را حفظ بودند. حفاظ بسیار زیاد بودند. در کلمات بود که در جنگ صفین چندین هزار حافظ حضور داشت. یعنی حفظ و عرض المصحف این قدر وسیع بود. بنابراین زمانی‌که عثمان می‌فرستاد اینها کاری کردند که مقری ها راه اقراء داشته باشند. وقتی متعلمی که جلوی آنها نشسته بود، خط را می‌دیدید، از زبان مقری می‌فهمید که در اینجا باید «مالک» بخواند، یا «ملک» بخواند. «ننشزها» بخواند یا «ننشرها» بخواند. «آل یاسین» بخواند یا «الیاسین» بخواند. طبق قرائتی که مقریء به او اقراء می‌کرد و سماعی که داشت می‌فهمید. و این خط تاب همه را داشت.

شاگرد: علت اینکه در مغارب خواستند یکی کنند، این نبود که زبان عربی در آن جا تازه وارد شده بود؟

استاد: در مغرب تصنیفات دارند.نه اینکه در آن جا واحد شد. در مشارقه واحد شد، توسط آن مصری. در مغارب که از قدیم بود. از زمان مالک در قرن دوم. مالک نهی کرد.

شاگرد: زمانی‌که اسلام به آن جا رفت... .

استاد: مالک که در مدینه بود. دانی در اسپانیا بود. دانی در قرن پنجم بود. چون مالکی بود تصنیف کرد. در اسپانیا و در مغارب محافظت کردند، به‌خاطر فتوای مالک. و الا اصل حرف در زمان مالک بود. مالک گفت «اکتبوا علی الکتبة الاولی». یعنی من اجازه نمی‌دهم خط را تغییر بدهید. مطلب اینطور ریشه‌دار است. اینها آن را حفظ کردند. اما در مشارقه اینطور نبود. ابن مقله به بغداد آمد و فتوای ابوحنیفه به این غلاظ و شداد نبود. ولو در موسوعه می‌گوید هست، ولی

ابوحنیفه در این جهت خیلی شدید نیست. خود خلفاء و بعد عثمانی ها همه حنفی بودند. نوعا قاضی القضات ها و کسانی که مصدر حکم در میان اهلسنت بودند حنفی بودند. شافعی ها و حنبلی ها در طول تاریخ خیلی قدرت اجتماعی پیدا نکردند. نوعاً حنفی ها قدرت بیرونی داشتند. الآن هم طالبان در افغانستان حنفی هستند. سیستان و بلوچستان همه حنفی هستند. تاریخشان جالب است. عثمانی ها با هفتصد سال حکومت، حاکم بر آنها حنفی بود.

والحمد لله رب العالمین

بازبینی #2
ایجاد شده 12 ژوئن 2024 11:42:32 توسط ... .
به روزرسانی شده 20 ژوئن 2024 15:13:29 توسط ... .